

Aquest diumenge, 28 de novembre, els electors del Principat decidiran la composició del Parlament de Catalunya i, per tant, el president del país. EL TEMPS ha proposat un mateix qüestionari a nou candidats (CiU, PSC, ERC, PP, ICV, C's, SI, Reagrupament i Alternativa de Govern), oferint-los la mateixa extensió, independentment de la representació parlamentària de cadascun. Responen sobre qüestions nacionals, socials, de llengua i d'economia.

Un dels principals reptes del país és sortir de la crisi econòmica. En aquest sentit, penseu que cal modificar el model de finançament català actual? I si és així, en quina direcció? Defenseu un sistema de concert econòmic?

—Cal un govern fort, que prengui les mesures adequades, i que governi amb austeritat per tal que els recursos els puguem dedicar a fomentar polítiques per sortir de la crisi. Hem de facilitar les coses a aquells que poden generar llocs de treball, és a dir, el nostre teixit productiu. Un altre punt clau per a afrontar el futur amb garanties serà l'aposta per un nou pacte fiscal similar al concert base o el conveni

“Un govern de CiU amb més partits no seria gaire millor que el tripartit”

Artur Mas, candidat de CiU

navarrès. La sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut tanca una etapa d'un model que esdevé ara

ja clarament insuficient per al futur del nostre país i obre un nou escenari de relacions amb l'estat espanyol.

Catalunya ha d'avançar en el camí del dret de decidir dels catalans i aquesta és l'aposta de Convergència i Unió. La primera estació del dret de decidir ha de ser la de poder gestionar els nostres recursos, establint un pacte fiscal amb l'estat, una qüestió que avui ja genera un ampli consens a Catalunya.

—Un altre eix important de la campanya i de la nova legislatura serà la relació Catalunya-Espanya. Sou partidaris de convocar una consulta per la independència durant la legislatura vinent, o una consulta amb múltiples opcions —federalisme, autonomisme, independència—?

—Com a escenari de present i de futur per sortir de l'atzucac a què ens ha portat la sentència del Tribunal Constitucional, jo he plantejat el dret de decidir dels catalans, sense límits. Entenc, però, que cal apostar per aquest dret de decidir en aquells temes que sumin una àmplia majoria entre els nostres ciutadans, i que no ens divideixin. Gestionar els nostres recursos genera ampli consens a Catalunya i aquí esmerçarem els nostres esforços els anys vinents. No serà un final d'etapa, sinó una estació del camí de la nostra nació.

—En temps de crisi econòmica, alguns governs opten per modificar la política fiscal, sigui per augmentar els ingressos, sigui per alleugerir la càrrega impositiva als ciutadans. Sou partidaris de retocar la política fiscal de Catalunya —en aquells impostos en què Catalunya pot fer-ho—?

—En un moment de crisi econòmica com l'actual no és bo d'apujar els impostos. Encara més, crec que és un error i que va contra la recuperació de la nostra economia. Pel que fa a retocar impostos a la baixa, ja ens hem compromès a suprimir definitivament l'impost de successions i donacions per tal de trencar el greuge comparatiu que significa aquest impost per als catalans amb relació a allò que passa en altres comunitats de l'estat.

—El debat sobre el copagament en sanitat ha tornat a l'actualitat. Quin és el vostre parer respecte a aquesta opció?

—No sóc partidari del copagament. És una mesura que afectaria directament les persones més grans, que són els usuaris més freqüents del nostre sistema públic de salut i, per tant, els nostres

pensionistes. Sí que cal posar barreres al sistema de salut per evitar-ne l'abús, i en això cal fer un esforç no únicament de conscienciació, sinó implantant mecanismes que evitin aquestes actituds.

—Cal reformar el sistema de pensions? En quina línia s'ha de fer?

—És una qüestió molt sensible socialment. Calen actituds constructives i vies d'entesa per tal d'assegurar la pervivència del sistema. Per tant, el marc de discussió ha de ser el pacte de Toledo i s'ha de defugir la confrontació política en aquesta qüestió.

—Esteu plenament satisfets amb el model educatiu català? Quins aspectes en modificaríeu, si és el cas?

—El futur govern ha de centrar l'acció política en dos àmbits, Economia i Educació o, dit d'una altra manera: feina i formació. A Catalunya tenim un 30% de fracàs escolar, el doble que a Europa. Això em preocupa molt, perquè mentre mantinguem aquests valors tindrem el futur hipotecat. Un gran repte de país és reduir a termini mitjà aquesta taxa i, per tant, sobre la base de l'esforç i l'excel·lència, construir un gran acord social amb pares, mestres i agents socials que ens permeti d'assolir aquest repte.

—El TC ha admès a tràmit un recurs contra la llei del cinema. Esteu d'acord a sancionar en aquest àmbit qui no compleixi la llei catalana, o penseu que caldria introduir-hi elements de flexibilitat?

—Sempre he estat més partidari de la seducció que no pas de la imposició, en qüestions com la llengua. Dit això, varem donar suport a la llei i, com tota normativa, porta un règim sancionador per a aquells que la incompleixen. El PP utilitza la llengua com a arma electoral, prescindint de què pot comportar això en la convivència. Nosaltres sempre hem lluitat contra els qui volen dividir Catalunya en dues comunitats, ja sigui per la llengua o per l'origen, i en

“La primera estació del dret de decidir ha de ser la de gestionar els nostres recursos”

aquest camí continuarem. Combatrem democràticament qualsevol intent de dividir-nos i de trencar la convivència al nostre país. Dit això, defensem l'objectiu de normalitzar el català al cinema, sense renunciar a dialogar amb el sector per evitar de destruir activitat econòmica.

—Com s'ha de gestionar a Catalunya la qüestió dels ciutadans nouvinguts que es troben en situació irregular?

—Des de la legalitat. No podem aclucar-nos d'ulls i fer veure que no tenim un problema. Calen actituds fermes allunyades de la xenofòbia però també del *bonisme*. Hem d'evitar l'arribada de persones en situació irregular, i combatre alhora la contractació irregular. I ho hem de fer posant el focus sobre aquells que fan servir la situació desesperada de moltes d'aquestes persones en benefici propi.

—L'Estatut vigent és l'eina que garanteix el ple desenvolupament de l'autogovern de Catalunya?

—La sentència del Tribunal Constitucional ha deixat l'Estatut en via morta. Caldrà que afrontem el futur amb el dret de decidir dels catalans com a eix del desenvolupament del nostre autogovern. Hem de treballar en la línia d'assolir noves cotes de més sobirania que siguin fruit d'un consens social i polític a Catalunya.

—Si no obteniu prou majoria per a governar en solitari, amb quin o quins partits penseu que us entendríeu?

—Treballem per aconseguir una àmplia majoria a Catalunya que ens permeti de governar sense hipoteques i, sincerament, crec que és allò que el país necessita. Aquests darrers anys de govern tripartit han estat farcits de confrontacions i de desavinences dins el govern que en bona part han perjudicat tant l'avenç social com l'avenç nacional de Catalunya. Els pactes han de facilitar els grans consensos de país, però l'acció del dia a dia del govern ha tenir prou autonomia per a aplicar les mesures que calguin per fer front a la crisi.

—I amb quin o quins partits seria impossible una aliança?

—Sabem que un futur govern liderat per CiU però obligat a fixar més partits dintre del govern no seria gaire millor que l'actual tripartit.